

Піду я по Андріївській, по вулиці центральній

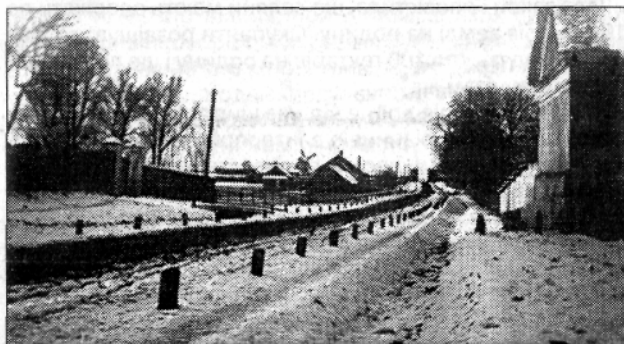
З дитинства добре пам'ятаю центральну вулицю нашого рідного міста. Ми, підлітки, у далекі п'ятдесяті роки минулого століття з Вигона, Солом'яної вулиці, Нового міста та Гуринівки (північно-східна околиця Березного) щодень прощували нею хто до "червоної", хто до "білої" шкіл. А повертаючись після навчання додому, якщо хтось мав у кишені копійчаний дріб'язок, обов'язково заходив у невеликі лавки, які в основному розміщувались на центральній магістралі, щоб в них придбати жадані цукерки «подушечки», «горошок», «льодяники» чи грудочку такої смачної халви.

Вгорі – колишній млин; внизу — в його реконструйованому приміщенні нині працює дитяча музична школа.

Центральна вулиця міста біля в'їзних воріт (рогаток) в далекому минулому; ці місця сьогодні.

ків вона помітно оновилася, помолоділа і набрала обрисів європейськості. Це – заслуга районної та міської влади, колективів установ і організацій, приватних підприємців, які звели красиві сучасні будівлі магазинів, гарно благоустроїли території навколо них. Відтак, Андріївська стала центром функціонування освітніх, духовних і торговельно-розважальних закладів, майстерень побутового обслуговування, банківських установ та ін.

Заслуженою славою користується колектив Західноукраїнського коледжу «Полісся», де досвідчені педагоги допомагають юнакам та дівчатам опанувати майбутню професію на факультетах «Початкова школа», «Правознавство» та «Фізичне виховання».

Одним з кращих загальноосвітніх навчальних закладів зарекомендував себе економіко-гуманітарний ліцей, педагогічний колектив якого докладає багато зусиль, щоб його вихованці здобули ґрунтовні знання. Тому не дивно, що вони є переможцями та лауреатами багатьох учнівських олімпіад і конкурсів, а більшість випускників ліцею щороку успішно вступає у престижні вузи України та ближнього зарубіжжя.

Проходячи повз дитячу музичну школу, березнівчани і гості міста заслуховуються чарівними мелодіями, які линуть з вікон цієї ошатної будівлі. У ній високопрофесійні викладачі наполегливо і фахово ведуть у прекрасний світ музики своїх вихованців, чимало з яких згодом

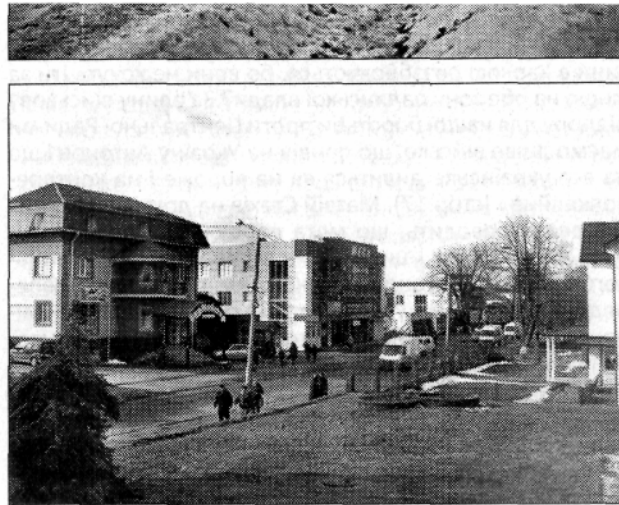

Дитяча пам'ять зафіксувала бруківку, «ходніки» (тропуари) з цементних плит, дерева, висаджені вздовж них, похмуре, закіптюжене приміщення парового млина, який розміщувався на місці нинішньої дитячої музичної школи.

Тоді була центральна вулиця вузькою, буденною і досить непримітною. І лише починаючи з шістдесятих років, вона почала міняти своє обличчя. Було доведено до пристойного вигляду вцілілі після війни будівлі, а ще згодом її розширили, вкрили асфальтом, на

Місцева «Чайка» 50-60 років; на її місці функціонує сучасне кафе «Березовий гай».

Такою була центральна вулиця на початку минулого століття; внизу – ось так виглядає вона нині.

ній зросли новобудови – широкоформатний кінотеатр, музична школа, будинок піонерів, поштамт, ресторан тощо. Від згадок про ті часи в серці народилися поетичні рядки:

*Кладуть асфальт в моєму ріднім місті –
Смоляста стрічка обнімає брук.
Стає так чисто навкруги й врочисто,
Лише у серці – дивний перестук.
Щось так тривожно скапують хвилини,
Хоча й всміхнувся сонцем щиро світ.
І тут збагнув, що під асфальтом згинув
Мого дитинства той найперший слід...*

У наші юні та молоді літа центральна вулиця міста у вихідні та святкові дні була улюбленим місцем прогулянок сімей і молодіжних гуртів. А ввечері на ній призначали побачення закохані, юнаки та дівчата «тусувалися» перед походами на танці чи переглядом кінофільму.

Але полишу ці не завжди солодкі спогади далекої юної пори та повернуся у наше сьогодні, щоб вкотре пройтися вулицею Андріївською, яка носить у собі колишню назву Березного, і подивитися на неї очима дорослої людини, що стоптала чимало підшов на центральній магістралі міста. Безперечно, протягом останніх ро-

Колона мотоциклістів на роздоріжжі нинішніх вулиць Андріївської та Буховича в кінці 50-х років; цей куточок міста в наш час.

стають професійними музикантами, вчителями, диригентами та співаками. Всі вони з вдячністю та любов'ю завжди згадують рідну альма-матер та своїх педагогів-наставників.

Привертає увагу перехожих новозбудований районний будинок дитячої та юнацької творчості, де сотні школярів цікаво та з користю проводять своє дозвілля, розвивають особисті творчі здібності у десятках профільних гуртків. Юні аматори сцени цього закладу – незмінні учасники великих святкових заходів і переможці багатьох фестивалів та конкурсів. Поруч розмістився ДНЗ «Ромашка» – один з кращих дошкільних закладів району, який став привітною другою домівкою для багатьох маленьких жителів міста.

Справжньою прикрасою центральної вулиці міста є нова велика і світла споруда Свято-Троїцького храму УПЦ. Гарний архітектурний ансамбль створюють новозведені сучасні будівлі кількох магазинів обабіч тамтешнього каналу. До речі, на Андріївській працюють близько двадцяти великих сучасних торговельних закладів і десятки дрібних торговельних точок, сім кафе, ресторан «Слuch» і кілька маленьких «кафешок», п'ять аптек, три банки та райвузол зв'язку.

Приємно і цікаво було прогулятися по вулиці Андріївській, гарні враження залишилися у моїй душі від побаченого і почутого на ній. Тут я споглядав просвітлені і задумливі обличчя своїх земляків, бачив, як у вікнах приміщень віддзеркалювалося яскраве сонце віри, надії та любові.

Павло РАЧОК.

**Фото автора та ретро-світлини з власної фототеки
Олександра ЧЕРНИША.**